Torsdagen, 20 januari 2022

P9_TA(2022)0007

Invändning mot en delegerad akt: Avgörande av ärenden där identitetsuppgifter kan anses vara desamma eller liknande vid spårning av multipla identiteter enligt förordning (EU) 2019/817

Europaparlamentets resolution av den 20 januari 2022 om kommissionens delegerade förordning av den 29 september 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 vad gäller avgörandet av ärenden där identitetsuppgifter kan anses vara desamma eller liknande vid spårning av multipla identiteter (C(2021)05056 – 2021/2913(DEA))

(2022/C 336/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens delegerade förordning (C(2021)05056),

— med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området gränser och viseringar, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 och (EU) 2018/1861 samt rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF ([1]), särskilt artiklarna 28.5 och 73.6,

— med beaktande av artikel 111.3 i arbetsordningen,

— med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, och av följande skäl:

A. I artikel 3 i kommissionens delegerade förordning föreskrivs att de ärenden där identitetsuppgifter kan anses vara liknande anges i bilaga II till den förordningen.

B. I punkt 2 i bilaga II till kommissionens delegerade akt fastställs att ”för att kunna bedöma om identitetsuppgifter ska anses vara liknande ska eu-LISA använda en algoritm för att beräkna likheten mellan identitetsuppgifter i olika uppgiftsfält i olika EU-informationssystem”.

C. I punkt 2 i bilaga II till kommissionens delegerade förordning föreskrivs vidare att ”[d]enna algoritm ska bygga på tidigare fastställda tröskelvärden för likhet.”.

D. Vidare anges det i punkt 2 i bilaga II till kommissionens delegerade förordning att ”[f]ör att fastställa denna algoritm ska eu-LISA få hjälp och råd av experter från kommissionen, medlemsstaterna och de unionsbyråer som använder EU-informationssystemen och interoperabilitetskomponenterna.”.

E. Enligt artikel 28.5 i förordning (EU) 2019/817 ska kommissionen anta delegerade akter för att fastställa förfarandena för att avgöra ärenden där identitetsuppgifter kan anses vara desamma eller liknande.

F. Det är uppenbart att kommissionens delegerade förordning inte fastställer förfarandena för avgörandet av ärenden där identitetsuppgifter kan anses vara liknande, utan vidaredelegerar denna befogenhet till eu-LISA och till experter från kommissionen, medlemsstaterna och de unionsbyråer som använder EU-informationssystemen och interoperabilitetskomponenterna.

1. Europaparlamentet invänder mot kommissionens delegerade förordning.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och informera den om att den delegerade förordningen inte kan träda i kraft.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

([1]) EUT L 135, 22.5.2019, s. 27.